

her i København, og saaledes ikke er ganske uinteresseret i den hele Sag. Jeg ved, at den Mand, der har denne Plads, selv har næret Betæneligheder i samme Retning, og nu vil Sagen altsaa paa denne Foranledning komme til Overvejelse i Ministeriet. — Under Nr. 41 er der opført et Samraad, som Udvalget har holdt med den højtærede Indenrigsminister angaaende Bevillingen til Professor la Cours Forsøg angaaende Vindkraftens Anvendelse. Det er ønsket at fastholde, at denne Bevilling ligesom den tidligere givne er en Bevilling paa Tid, og det viser sig, at Udvalget er i heldig Overensstemmelse med den højtærede Indenrigsminister, idet der fra Indenrigsministeriet under 3. Juli 1903 er tilgaaet Professor la Cour en Skrivelse, hvori det bl. a. hedder: „I Anledning af de betydelige Nyanskaffelser til Forsøgsmøllens Materiel, som have fundet Sted i det sidst afsluttede Regnskabsaar — saaledes at en Del af Udgiften hertil først vil kunne dækkes af indeværende Aars Bevilling — skal man ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at ligesom Bevillingen til Forsøgene angaaende Vindkraftens Anvendelse har været en paa Tid givne Bevilling, saaledes maa den nu opnaaede Bevilling til de foran nævnte Forsøg“ — nemlig med Elektricitetsværker — „efter Forhandlingerne paa Rigsdagen, ligeledes forudsættes kun at ville blive udstrakt over et kort Aaremaal“. Det forlyder, at de Forsøg, som Professor la Cour har gjort med Hensyn til Elektriciteten og Vindens Anvendelse som Drivkraft for Opsparing af Elektricitet, ere blevne kronede med heldigt Resultat, men det lader ogsaa til, at Resultatet er naaet, og i saa Fald maa vel Forsøgenes Afslutning ogsaa ligge nær. Endvidere er det om denne Sag oplyst, at der er dannet et Vind-Elektricitets-Selskab. Det er lidt uklart, hvad Selskabet egentlig vil; hverken dets Vedtægter eller de Oplysninger, der i øvrigt foreligge, give bestemte Oplysninger om, hvad Selskabet vil sætte i Værk, hvilke Ofre det vil bringe, eller hvad det i det hele vil foretage sig. Men det synes at være dannet med det Formaal for Øje at støtte Professor la Cours Forsøg med Vindkraftens Anvendelse til elektriske Anlæg, som jo skulde anvendes rundt omkring paa vore Bøndergaardene, i vore Landsbyer, og det er da muligt, at dette Selskab, som vil virke uegennyttigt, kunde yde denne Videnskabsmand den Støtte, som er fornøden for ham for at bringe

Resultaterne af de afsluttede Forsøg over i det virkelige Liv, og jeg tror, at jeg tør sige, at der fra Statens Side vil være stor Beredvillighed til at inødekemme dette Selskab, hvis det skulde ville overtage Statens Forsøgsmølle ved Askov. Jeg antager, at man ikke fra Statens Side vil være nøjeregnende med, hvilken Pris man kunde opnaa for denne Forsøgsmølle. Ligesom Professor la Cours Forsøg af forskellig Art ere blevne støttede overordentlig rigeligt af Staten, saa at denne udmærkede Videnskabsmand har faaet en større Støtte, end i vore Dage nogen anden Videnskabsmand her i Landet har faaet fra Statens Side, saaledes vil Staten sikkert heller ikke holde sig tilbage, hvis en Afslutning paa det hele, foretagen paa en heldig Maade, kan naas derved, at Staten med betydelige Ofre overdrog denne Forsøgsmølle og dens videre Drift til „Dansk Vind-Elektricitet Selskab“, som er under Startning. Derefter kommer under Nr. 42—44 nogle Mindretalsforslag, som jeg ikke skal dvæle ved paa dette Tidspunkt. Vi komme da til Nr. 45, den grønlandske Handel. Hvad Forholdene ved den grønlandske Handel angaar, maa jeg maaske først dvæle ved Forholdene herhjemme for senere at lade Tankerne gaa over til Grønland.

Forholdene herhjemme ere desværre, som det synes, ret uheldige. Der er blevet opdaget ude paa den grønlandske Handels Plads nogle kedelige — jeg vil nødig sige Tyverier, for ganske vist, hvis det, der er foregaaet der ude, skulde dømmes strengt efter Loven, efter de Love, der bestaa her i Landet, var det Tyverier, der vare begaaede, men det vil dog maaske være en noget for haard Betegnelse, naar man vil bortse fra de rent juridiske Begreber. hvad man vist her med Grund kan gøre, tilmed da vor Straffelovs Bestemmelser, om, hvad der er Tyveri og hvad der ikke er Tyveri, ere ret barbariske. Men i alt Fald, der er i mange Herrens Aar gaaet en grov Slendrian i Svang ude paa den grønlandske Handels Plads. Det er saaledes nu blevet opdaget, at naar man pakkede Flæsk ude paa Pladsen for at sende Flæsk i Tønder op til Grønland, hændte det ikke alene jævnlige, men det hændte hvert Aar, at der blev noget Flæsk tilovers, og saa var den Retsopfattelse, som efterhaanden havde gjort sig gældende, bleven den, at det Flæsk var noget, der tilkom de Folk, der pakkede. Det fik Staten ikke, men det fordelte de imellem